

Iøvrigt ses det ikke, hvorledes forskolelærerinder, som ansættes ved købstadordnede skoler i en særlig lønningsklasse, skal passes ind i købstadskolens overlærerordning, og der er ikke fra flertallets side angivet planer i så henseende.

I konsekvensen af ovenanførte betragtninger må mindretallet anse det for ufornødent at forlænge uddannelsen udover de nuværende 2 år.

Til § 6.

Med hensyn til kravet til optagelse på seminariet følges i det væsentlige de nuværende regler, således at det ved prøven skal godtgøres, at aspiranten har kundskaber i de for piger obligatoriske fag i den eksamensfri folkeskole i et omfang, der svarer til mellem-skoleeksamen. Der prøves således ikke i sprog og matematik, der ikke er obligatoriske fag i den eksamensfri mellemskole, og det er dernæst udtrykkelig udtalt, at der ikke skal prøves i naturlære og ikke i skolekøkkengerning.

Men forud for kravet om bestået optagelsesprøve er sat bestemmelsen om, at seminariet skal anse den pågældende elev for egnet til lærerindegerningen. I så henseende kan der enten afholdes en „egnethedsprøve“, eller seminariet kan på anden måde søge at komme til klarhed over elevernes egnethed til en virksomhed som lærer i folkeskolen. En sådan egnethedsprøve findes i andre lande og er i de senere år også praktiseret i *Sverige*. Man har megen interesse for en sortering af eleverne på dette grundlag, men vil anse det for lidet ønskeligt at opstille bestemte regler for en sådan prøve, der vil kunne forme sig forskelligt på de forskellige seminarier, og hvis endelige form det vil være uheldigt på nærværende tidspunkt at fastslå. Det, der hidtil har været praktiseret, er dels en samtale på 1 à 2 timer, som et par af lærerne har taget med aspiranterne, dels besvarelsen af en række spørgsmål, der som i de indledende bemærkninger angivet ikke skal tage hensyn til de positive skolekundskaber, men give et almindeligt billede af elevernes stilling til livet i det hele og til de problemer, der opstår for alle mennesker, dels har man endelig stillet eleven overfor en klasse børn og ladet ham beskæftige disse i 20 minutter eller $\frac{1}{2}$ time, endelig har der også været gjort forsøg med psykotekniske prøver, men det kan ikke siges, at nogen af disse former, der alle vil kunne kritiseres, har været den helt rigtige, og man mener således, at det må overlades til udviklingen at vise, hvad man i så henseende vil kunne nå.

Man har dog ment at måtte pege på den heromhandlede prøve som værende af væsentlig betydning ved valg af aspiranter og anset det for nødvendigt at give en bestemmelse herom i loven, idet det med rette vil kunne afvises, hvis seminarierne uden hjemmel ville foretage særlige prøver ved siden af den i loven påbudte optagelsesprøve. Der henvises iøvrigt til de i bilag 2 og 3 givne redegørelser for erfaringerne fra nogle private prøver ved Haderslev statsseminarium og Silkeborg seminarium.

Hidtil har alle aspiranter til de heromhandlede seminarier altid måttet underkaste sig en optagelsesprøve for de dertil beskikkede censorer. Kommissionens flertal foreslår imidlertid, at de, som på en efter seminariets skøn tilfredsstillende måde har bestået en af de skoleeksaminer, der mindst står på højde med optagelsesprøven, skal kunne optages uden prøve; selvom optagelsen her skal finde sted i 20 års alderen, og der altså kan være forløbet 3—4 år, siden de pågældende aflagde eksamen ved skolen, synes det nemlig urimeligt igen at underkaste dem en prøve i de samme fag, som de tidligere har aflagt prøve i; man mener dog, at de — på samme måde som kravet vil blive på de